

Publiczna Szkoła Podstawowa im. Bł. Karoliny Kózki w Cermnej

Publiczna Szkoła Podstawowa im. Bł. Karoliny Kózki w Cermnej

Dyrektor: mgr Jolanta Górka

Dane adresowe:

Cermna 115

38-245 Cermna

tel/fax (14) 652-81-28

e-mail zscermna@wp.pl

HISTORIA SZKOLNICTWA

Według przekazów historycznych już w 1596 r. istniała w Cermnej szkoła „dom szkolny dobry, ale szczuplutki”, której kierownikiem był Krzysztof Busiewicz.

W 1853 r. powstała szkoła na „organistówce”. Uczył w niej ówczesny proboszcz ks. Andrzej Szewc oraz miejscowy organista.

Dzięki pomocy finansowej udzielonej przez cesarza Franciszka Józefa I i opodatkowaniu mieszkańców wioski wybudowano szkołę filialną, którą w 1886 r. przemianowano na 1-klasową etatową szkołę ludową. Jej pierwszym nauczycielem był Jan Orłowski. Już w następnym roku liczba uczniów wzrosła do 315, a ponad 60 osób rozpoczęło naukę dopełniającą dla młodzieży. W związku z tym w 1887 r. został zatrudniony drugi nauczyciel – pani Cecylia Opielowska. Ponieważ dobudowano drugą salę lekcyjną w 1892 r. szkołę przemianowano na dwuklasową. W roku 1906/07 uczniowie w liczbie 391 podzieleni byli na sześć oddziałów i uczyli się na trzy zmiany. Ponadto na naukę dopełniającą uczęszczało 60 osób i dlatego przydzielono trzeciego nauczyciela.

W czasach zaborów szkoła krzewiła wśród mieszkańców idee patriotyczne. Szczególnie uroczystości obchodzono rocznice historycznych wydarzeń.

Lata międzywojenne dla „Publicznej Szkoły Powszechnej Stopnia III im. Stanisława Konarskiego” chlubnie wpisały się w życie środowiska. Poza wychowaniem patriotycznym i likwidacją analfabetyzmu dbano o rozwój kultury życia codziennego. Organizowano w szkole kursy: gospodarstwa domowego, kroju, szycia i trykotarstwa.

Podczas II wojny światowej wprowadzono do szkoły jako urzędowy – język niemiecki, wycofano podręczniki do języka polskiego, historii i geografii ojczystej. W związku z tym zorganizowano tajne nauczanie, które pod groźbą kary śmierci prowadzili miejscowi nauczyciele między innymi Stanisław Jurys i Maria Biernat.

Po wojnie młodzież uczyła się w bardzo trudnych warunkach. Brak było podręczników, zeszytów, przyborów szkolnych, pomocy naukowych, a nawet opału. Nauka odbywała się w 3 budynkach (w szkole – trzy izby lekcyjne, w Domu Ludowym – trzy sale i jedno pomieszczenie w domu prywatnym. Przystąpiono więc do budowy nowego budynku szkolnego, który oddano do użytku 22 lipca 1954 r. W dziele budowy szczególnie zasłużyli się: Stanisław Jurys, Kazimierz Kmiecik, Jan Górka i

Franciszek Ignarski.

W 1958 r. na przysiółku Przydole zorganizowano Szkołę Podstawową nr 2, w której początkowo dzieci uczyły się w wynajętych domach prywatnych, a w nowym budynku szkolnym - od 1962 r.

W latach 1962 - 1969 w budynku Szkoły Podstawowej nr 1 działała Szkoła Przysposobienia Rolniczego, która przygotowywała uczniów do pracy na roli.

Po raz pierwszy świadectwa ukończenia 8 - klasowej szkoły podstawowej wszyscy uczniowie otrzymali w 1968 r.

W wyniku obniżenia stopnia organizacyjnego na Przydolu w 1977 r. Szkoła Podstawowa nr 1 została przemianowana na Zbiorczą Szkołę Podstawową z Punktem Filialnym kl. I - IV. Dla dowożonych uczniów zorganizowano świetlicę szkolną.

W wyniku starań mieszkańców Przydola młodzież rocznika 1993/94 znów ukończyła ósmą klasę w Szkole Podstawowej nr 2.

Od roku szkolnego 1980/81 wprowadzono pięciodniowy tydzień nauki - wolne soboty.

Jesienią 1980 r. w salach lekcyjnych młodzież zawiesiła krzyże a wiosną 1981 r. wprowadzono religię do obydwu szkół.

W związku z wprowadzeniem reformy szkolnictwa od września 1999 r., po utworzeniu 3 - letniego gimnazjum, Szkołę Podstawową nr 1 przemianowano na Zespół Szkoły Podstawowej nr 1 i Publiczne Gimnazjum, natomiast Szkoła Podstawowa nr 2 pozostała z klasami I - VI.

W 2017r. powstała Publiczna Szkoła Podstawowa.